

בש"פ 9822/17 - מדינת ישראל נגד אורן אזייב

בבית המשפט העליון

בש"פ 9822/17

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: אורן אזייב

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ב' בטבת התשע"ח (20.12.2017)

בשם המבקשת: עו"ד אופיר טישלר
בשם המשיב: עו"ד עלאא עת'מאנה

החלטה

1. בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 החל מיום 22.12.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 51221-03-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ולשני נאשמים נוספים עבירות של שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 10.3.2017 הבחין המשיב (יחד עם הנאשמים האחרים) במתלונן, שהיה תחת השפעת אלכוהול, מתהלך בהליכה לא יציבה ברחוב ובידו שקית, כאשר לפתע מעד ונפל על הכביש. המשיב ושני חבריו, אשר הבחינו במתלונן בעת שנפל, קשרו קשר לשדוד אותו. משכך, התקרבו לעברו, הציעו לו עזרה וליווי עד לביתו, החזיקו אותו כשהוא מתנדנד והובילו אותו לכיוון ביתו. בהגיעם לבניין בו מתגורר המתלונן, הודה להם זה האחרון וביקש מהם לעזוב אותו, אך הנאשם וחבריו "התעקשו" להעלות אותו עד לביתו, כל זאת בהמשך לקשר ובמטרה לשדוד אותו. משפתח המתלונן את דלת ביתו, נכנסו השלושה לתוך הבית ללא הסכמתו ובהיותם בבית תקפו אותו בצוואתו, היכו אותו בחוזקה בראשו ובפניו עד אשר נפל על הרצפה, ואז המשיכו להכותו מכות אגרוף בראשו ובפלג גופו העליון עד שאיבד את הכרתו.

בעוד המתלונן שרוע חבול ומחוסר הכרה, נטלו המשיב וחבריו את ארנקו ובתוכו 500 ש"ח, כרטיס אשראי, תעודת זהות, דרכון, מכשיר טלפון סלולרי, מחשב נייד ועוד. המתלונן נותר חבול, מדמם וללא הכרה על הרצפה בביתו, עד שלמחרת בבוקר הגיעה אימו אשר דאגה לפינויו לבית החולים הלל יפה, שם היה מאושפז מיום 11.3.2017 ועד 13.3.2017.

עוד נטען בכתב האישום כי בחמש הזדמנויות שונות, בין התאריכים 10.3.2017 ל-12.3.2017, השתמשו המשיב וחבריו בכרטיס האשראי של המתלונן ומשכו כסף ממכשירי כספומט שונים בסכום כולל של 4,500 ש"ח.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים נגד המשיב וחבריו.

בבית המשפט קמא לא חלק בא-כוח המשיב לעניין קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

בהחלטה לעצור את המשיב, ציין השופט קמא א' פורת כי לחובת המשיב הרשעות בעבירות רכוש ובהפרת הוראה חוקית, וכי המסכת העובדתית שבכתב האישום המיוחסת למשיב בוצעה תוך הפרת תנאי מעצר בית בו היה נתון מכח החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה.

כמו כן, ציין השופט קמא כ':

"התמונה המתקבלת היא של מי שאינו נשמע להוראות ואין ניתן ליתן בו אמון. העבירה הנוכחית מקימה עילת מעצר, בוודאי על רקע עבר מכביד. בנסיבות אלה ראיתי להיעתר לבקשת המעצר. אינני סבור כי ניתן ליתן אמון במשיב על רקע הפרת ההוראה החוקית כעת ושלוש הרשעות דומות בעבירה דומה בשנים האחרונות" (החלטה מיום 6.4.2017).

5. המבקשת טוענת בנימוקי הבקשה ובטיעון בעל פה כי מהמשיב נשקפת מסוכנות רבה, תוך שהיא מפנה לאופן ביצוען של

העבירות (שוד אלים בחבורה) ; השארת המתלונן חבול ומחוסר הכרה בביתו; עברו הפלילי, בכלל זה ריצוי עונשי מאסר בפועל; וביצוע העבירות בעודו מצוי במעצר בית מלא אגב הליך אחר המתנהל בעניינו. על כך יש להוסיף את עובדת היות עונשי מאסר מותנים חבי הפעלה התלויים ועומדים נגדו, שאף הם לא הרתיעו אותו מביצוע המעשים המיוחסים לו עתה.

6. לגוף הבקשה שלפנינו, צוין כי עד עתה התקיימו 4 ישיבות הוכחות וכן כי נקבעו שלוש ישיבות להמשך שמיעת ההליך הפלילי בעניינו של המשיב.

7. בא כוח המשיב, ברוב הגינותו, לא חלק כי יש במסכת עובדתית כמיוחסת למרשו בכתב האישום כדי ללמד על מסוכנות, אך לשיטתו, "חלוף הזמן" מממן ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, "מטה את הכף" שלא להענות לבקשה. כמו כן, הפנה בא כוח המשיב לעובדה כי שני נאשמים אחרים בכתב האישום שוחררו על ידי בית המשפט קמא, והמבקשת לא הגישה ערר על שחרורם.

דיון והכרעה

8. בא כוח המשיב התמקד בטיעוניו בחלוף הזמן מיום מתן ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, תוך שהפנה להחלטות בית משפט זה. איני מתעלם מטיעוניו אלה של בא כוח המשיב, ואולם אין די בחלוף הזמן בלבד כדי לאפשר את שחרורו של המשיב, ויש לבחון את מכלול הנסיבות והשיקולים הפרטניים הנדרשים לעניין (ראו: בש"פ 4375/15 מדינת ישראל נ' יורי סולימנוב (02.07.2015)).

במקרה דנן, הראיות הלכאוריות מלמדות על מעשים חמורים ביותר המיוחסים למשיב וחבריו, ועוצמת המסוכנות הנובעת ממנו לא קהתה גם בחלוף הזמן. מקובלת עלי גם קביעת בית המשפט קמא כי אין לתת אמון במשיב לאור הפרת מעצר הבית תוך ביצוע עבירות אלה המיוחסות לו.

9. לא נעלמה מעיני טענתו של בא כוח המשיב בדבר שחרורם של שני חבריו, ואולם שחרור זה נעשה על רקע מצבם הרפואי, לאחר נכוו במהלך קטטה שאירעה בין כותלי הכלא והועברו לטיפול רפואי. משהוגשו בקשות לעיון חוזר ועל רקע מצבם הרפואי, הורה בית המשפט קמא על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

בנוסף לאמור לעיל, מן הראוי להפנות לעובדה כי המעשים המיוחסים למשיב בתיק זה בוצעו במהלך היותו במעצר בית מלא.

10. על פי התרשמותי, שמיעת הראיות בתיק זה מתקדמת בקצב מספק, לאחר הדחיות שהיו בתחילת ההליך לשם קבלת חומרי חקירה, והארכת המעצר המבוקשת כעת צפויה לאפשר את השלמת שמיעת העדויות בתיק.

11. אשר על כן, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, וזאת החל מיום 22.12.2017, או עד

למתן פסק דין בתפ"ח 51221-03-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' בטבת התשע"ח (21.12.2017).

ש ו פ ט